

[Lannung.]

snarest nedsættes væsentligt og i det mindste forholdsmæssigt.

Jeg opfordrer også til, at vi forsøger at forbedre forholdene, specielt sådan at der i den tjenestetid, som staten kræver af disse unge medborgere, også indgår så meget som muligt af oplæring og dygtiggørelse til det civile liv i pagt med de nye tanker, der nu er ved at blive realiseret. Vi må lægge vægt på, at de får et arbejde, der ikke virker meningsløst, men gavner dem selv og samfundet som helhed. Man har i en henvendelse fra kvækerside over for mig i denne forbindelse bl. a. peget på muligheden af hospitalstjeneste.

Vi havde fra det radikale venstres side selvfølgelig gerne set, at det med den skete rationalisering m. m. havde været muligt gennem besparelser at komme til en vis nedsættelse af militærudgifterne, men vi må erkende, at indførelse af den faste frivillige kerne, der er forudsætningen for tjenestetidens afkortning, nødvendigvis må virke meget stærkt i modsat retning. Når man gør det endelige økonomiske regnskab op, må man ikke se bort fra, at selv om vi bliver på stort set de samme udgifter, så er der for en række mennesker sparet megen, ellers spildt tid; samfundsøkonomisk er der vundet for mange millioner kroner produktive arbejdsdage, og endelig vil det jo forme sig sådan for den 4 000 mand store faste styrke, at de penge og den uddannelse, der gives dem, samfundsmæssigt og samfundsøkonomisk ikke er smidt ud ad vinduet, men også må sættes på kreditsiden.

Til venstres ordfører, det ærede medlem hr. From, vil jeg gerne sige, at jeg synes, han vel sagde ting, jeg ikke kan endosere, men også mange rigtige bemærkninger om forholdet mellem befolkningen og militæret og om nødvendigheden af ændringerne i den militære organisation. Jeg synes i det hele taget, at der gennem den tale, som venstres ærede ordfører holdt, skimtedes en vis fordomsfrihed på mange punkter, en fordomsfrihed, som jeg måske også uden at krænke hemmeligholdelsespligten kan sige at jeg med glæde erindrer fra forsvarsudvalget. Partiet har jo også vist dette tidligere ved sin tilslutning til de nedsættelser af militærudgifterne, som har fundet sted, her i modsætning til det andet oppositionsparti, de

konservative. Men det forundrer mig meget, at det ærede medlem synes at ville nedsætte sig en ramme- og bemyndigelseslov. Jeg må i den anledning henlede opmærksomheden på og meget understrege, at selve rammeforslaget jo svarer til det af de 3 partier, deriblandt de 2 oppositionspartier, i forsvarsudvalget accepterede forslag i 1957. Det samme gælder bestemmelsen om forsvarsudvalget, så det ærede medlems bemærkninger her synes så besynderlige, at de kræver yderligere forklaring, en forklaring, vi forhåbentlig får.

Vi radikale må under de foreliggende omstændigheder i princippet finde en rammelov, som der her er tale om, rigtig og formålstjenlig. Et par unge værnepligtige sagde på et møde forleden aften til mig, at det er meget godt, at forsvarsloven er en bemyndigelseslov for forsvarsministeren, så længe som han hedder Poul Hansen, men, sagde de, tænk, hvis det blev Ole Bjørn Kraft. Jeg kunne kun berolige dem med at sige, at hvis det utrolige skulle ske, så ville det ikke være værre, end at han aldrig kunne handle, uden at han havde flertallet i folketinget bag sig, og havde han det, behøvede han ikke engang bemyndigelsesloven, men kunne skaffe sig hjemmel på anden måde.

Her er det også en garanti og betryggelse, at forslagets § 10 bestemmer, at forsvarsministeren skal give forsvarsudvalget meddelelse om væsentlige ændringer, der agtes foretaget med hjemmel i de ham ved loven givne bemyndigelser. Man vil således have den nødvendige føling og kan i givet fald rejse spørgsmålet i tinget og drage alle mulige konsekvenser, herunder stille mistillidsvotum, så det forekommer mig, at dette i og for sig burde berolige venstres ærede ordfører med hensyn til de tvivl, han har fået efter den tid, han sad i forsvarsudvalget.

Jeg skal omtale nogle spørgsmål nærmere. Effektiviseringen af det regionale lokalforsvar, så det får et ganske anderledes reelt indhold end det, vi hidtil har haft, vurderer vi som en nydannelse af virkelig betydning. Vi finder, det er vigtigt, at bevæbningen oplægges på lokalforsvarets mobiliseringssteder, og er positivt indstillet over for tanken om, at de pågældende værnepligtige hjemsendes med uniform. I det hele taget kan vi nok på dette felt høste visse erfa-